

ACC. N:R M. 11450: /.

Krokfiske.

Fiske med krokredskorpe förekommer
här på orten både vintres och sommars
dock mestadels i tiden skola och vintrens.
Fiske med krokredskorpe är skilda slag
här förekommer här så länge man
vilken vill baka. Fisket utövas
den i första hand som har ägare
gränsande till fiskerättens här.
Om fiskar för övrigt ganska all-
mänt om sommaren och man kan
gista att de flesta av den be-
folkningen är intresserade av krok-
fiske som är en kombinerad nöjes
och nyttofiske sättning på
fridleden. Vad beträffar fiskerätten
på orten är denna så god som fri.

Lef 67
FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Man kan som exempel säga Gräs-
ljungsjön. Gräsljunga är en by och
därför anser man att alla som bor där
kan rätt att fiska. Om någon utom-
stående vill fiska där med exem-
plets orsak eller med språ tillger man
sig inte i detta men däremot
anser man att första redskaps bär
vara förbehållna byborna. Här finns
inga föreningar alltså som bevakas
någots intresse men man brukar
respektera äganderätten sådana som
den varit gällande under sekler till-
baka. Helge är en sträcka som
ligger inom Vissebygd för samtliga
mera fri än sjöarna och här kan man
fiska ganska fritt, från bit. Genomgående
kan man säga att befolkningen

~~Att~~ som det nu är god utvinn
fiskerätt men är mycket tillmättes-
gäende mot de s. k. röjesfiskarna
men däremot dycker man in de som
fiske utom stämde med nät, ryss-
jor och dylikt. Byggmästare Olof
Hansson Bröstätt som ämnat uppr-
byggnaderna till denna prästgård
är född i Gåstebäck där föräldrar-
na var landbrukare. Han tillhör
en mycket gammal bondestäm-
ma och har gedigen erfarenhet av
fiske, under ungdomen i Bodavä-
sjön och från Hålgårn där han äger
makt sedan han köpt land och fisk
han nu äger. Fiskefisket har under
vinterarna varit stor betydelse för
därjör att det var lättare att anvin-

da, Numera idkas inte vintfiske
i så stor omfattning, man har ju
nu tillgång till fisk genom fisk-
handlarnas gånger i veckan.
Till bratfiskeretslagar räknas läng-
ror, med spö, angeldor, drag och
ständbrat. En längror brukade man
tillverka spjäl och om man skulle
göra en på hundra brat använde
man 500 nr. 24 trådigt bunnmatts-
garn. Vist detta garn band man 7 cm
länga något klenare garn med ett
mellanrum av 5 nr. mellan varje.
* Sedan görde man en sam fyrs-
kantig 60x60 cm och med en sid-
bredd av 10 cm. Till botten använde
man Anna spjäl av fur. 7 kanti-
na görde man brat där man satte

fast de första gummarna där man se-
dan till sist knöt fast broarna
som höjdes jättydligt hos ortens hand-
lare. Men länga reven lades på ett
säkert sätt in i säcken att den
sitt kunde löpa ut. Man brukade
använda dagmask smörst eller
mjölgryn till bete och detta satte
man på de utanför säcken hängan-
de broarna och sedan redde man
till den plats där reven skulle
läggas. Framkommer dock en in-
delning av reven och hand fast ett
flöte av bark eller bark och sedan
bestades denna ända i vattnet
och så redde man sakta en bit
och därefter lossades den första brö-
ken av säcken och när båden var

broken band man ~~en~~ ~~stora~~ först en
sten och sedan fick himlen tigen till
nästa besök vagnen danna tassades
och släpades ut. Man band sedan
här och var för att hitta styrja
reven i vatten och i den ända som
avstakade reven bandets raka flöde
Man lade ut reven i stygningarna
och vittjade i ljusningen. Här
man vittjade dog man vagn flödet
fjerd och därpå rodde man sakta
i revens riktning och ordnade
reven i rannan lallt efter som man
skallade in och så sattes vagnen
på sin plats igen och stannade
dags bort. I ändel och: Man skär ett
långt ganska groft hassel eller björk
spjöt ~~en~~ och i dess blunda ända band

man en bit ser 4-5 dm långt och i
öfversta ser band man en träklyka
naturlig och rät med en längd av 2 dm
i sin fullhet, sedan band man en
~~4~~ 4 m. ~~g~~ lång 900 ser i kly-
kans övre del och så gjorde man en
skära i en av klykans täta ändar
och sedan lindade man på serer
på klykan så att det blev som en
i ett och därpå fäste man den ända
som sedan skulle närmast till mott.
med i skären i klykan. Därpå
serer band man en bit sittesid.
Till bete an vände man bevarade
små mörk och när man skulle beta
och man häll försiktig i skuren
i ryggen på fisken och en
dessa häll. Händelse man sittesiden

gen under skinnets utmed ryggen
och när den strök fram i vinden ändam
bränd man på dubbla brödet på
träcken och sedan drog man ut
mesta av brödasnäs skaff man
skinnets så att de inte skulle se-
nas för mycket. Man sånde mer spö-
et i stranden här och sedan gick
fisken simma omkring i vattnet
och var en gädda då Jörg tassa-
de där ändå var vren som var fisk
i bly hans skära och gäddan gick
en lång var att simma omkring
med och märkte inte att man satte
fäst. Angel den var endast för vinter-
fiske och bestod av en halv met. lång
träpinne spetsad med bly och upp-
till försedd med en bit stålspädes

eller vid ja. ~~En~~ Träpinne var på mitten
försedd med två träpuggar som reven
skulle lindas på. I ändan på reven
satt en liten sittstol och i den
bracks så den stora brocken fast. Kro-
ken såg ut så här. Och var i regel av
mässing. Man högg ett hål i isen
och indelade hålet i slag som mer pin-
nen. På brocken trädde den bevarade
små mörten genom att man gjorde
hål i skinnut med en kniv och se-
dan trädde brocken under skin-
net bakifrån och framåt så att den
stora delen av brocken ~~var~~ och dess
spets helt dölles av skinnut.
Man fäste reven i övre ändan av
stål fjäders eller vid ja för att
man skulle se när det var napp

ty då fick man vara snabba i vänd-
ningarna och fatta sevären och rycka
ditt inman gäddan har en bräcka
nygg fisker i egen. Gädddrag: En ser
40-50 m lång, uppstallad på en ~~st~~
omkring, deimmedel lång, bräckbit
insvingad i båda ändar. Draget eller
som benämningen är här gbind-
ret tillverkad man av koppar-
plåt eller silversplåt. Gbindret var
i stock och från som bladet grä-
en avatspel och i dess ena ända
fästes beoken. Gbindret var fastsatt
så att det kunde fritt röra sig
att sevären snoddes. Till avslut anmär-
de man ett mindre gbindret så
stort som ett ~~st~~ flerspecksblad.
Om man var ensam i båten fast-

fasthåll man reder sedan man
läst ib sin ar löjra ut andingen med
ena handen eller med tändstena.
Man rodde utmed vassor och stäm-
der för där ansåg man gäddar
bruka hålla till! Man kunde in de an-
vända samma gäddor men länge
som kuls i samma fisker utom
utom fick byta stället för att man
ansåg att gäddorna läste sig här-
na igen utseendet på gädddröb.
Gäddor tillverkade man själv men
i regel köptes bevakarna fridliga
och man rodde roade gäddor
och man fick se jämt och beqväm
och endast sakta logga isomna så
man in de strände fisker. Ett fis-
kesätt kallade man för att "störa"

Man använde ett långt groft ~~mask~~
hasselsgrö med en hvar och i rören
en grov ylsor. På brocken satte man
så en levande groda och sedan gick
man ut med handarna på en å
man gick sakta och så fiske man
spjöt fram och tillbaka och kunde
på detta sätt fånga stora gäddor.
Grodorna kallade man för "förr"
och man gick och blev väl hälsor.
d. En som använde detta fiskesätt
kallades för Lycke-Jonen och var be-
satt väl om hvar gäddan blev Helgears
sinne förbi. Han brukade sätta
groddarna i sin mössa och sedan satte
han mössan på huvudet och trans-
porterade dem groddarna på detta sätt.
Havsfiske har haft stor betydelse
(betydelse)

fier därför att folk som inte brödde
med mig om ar äarna eller sjäarna
hade endast detta slag av fiske när
det gällde skaffa friskt fisk till
hus hållet och detta var mycket säll
för den fattigare befolkningen.
Man kunde ju utöfa flera slags brödf-
fiske utom att äga tillgång till båt
ex. med spär stora snörja och om vinden
angick det. Numera är fisket givetvis
en ekonomisk vinst men endast i
mindre skala. Här fiskas med bröck
både vintertid och sommar men mycket
mer på somrarna. Inbuddat fisk
och fiske är mycket stort här. Hark-
fisket här på orten bekväms mest
av husbehovsfiske. Tillverkningen
av brödfisk och ^{hus}brödfisk är inte

bedrivets här på orten av någon särskild
utän man har varit för sig tillseendet
sina redskap och det är först på senare
tid man börjat köpa fräckiga dorr.
Ofta Garsen har tillseendet långt
föreget brukt och till denna har man
köpt bespararna. Likaså har man gjort
gott ständbrukt och angeldor och
medlor, samt drag. När de olika verk-
föremålen börjat användas kunde
inte ofta Garsen med bestämdhet
säga man visste att långt och stort
ständbrukt och drag är mycket gamla
fiskerätt för att inte nämna vanligt
medlor är så gammalt någon här
kan minnas. Angeldor ansåg man
vara minst 50 år gammalt. Något
redskap mer eller mindre visste man

inget annat än ljusdet som användes
i stor utsträckning till det blev
förebild på att använda sådana färg-
metoder. De olika agnerna på redskapsen
var i Nils Hassons ungdom för läng-
re dagmask nejnågon småmört
kräftfärg. För medspår gråskuggor,
dagmask. För ungdomen småmört röd
höjor. För skindhår småmört. Färgerna
hallas här ~~och~~ "obularen". Skuf-
fandet är betydligt tillgick så: Dagmask
skottade man på exempelvis en gärd-
sten med kort grå och detta kunde
indras och sedan det blev mörkt
och med ljusgrå och lyfta. Man fick
sitt sig försiktigt och om lysa när
man skottade annars såldes mest
hitt och smattas mer i hålet igen. Man

samlade masken i en burk och i den-
na lade man jöck och fuksig massa
om masken skulle frias nägon
dag. Påsättningen var mask på längser
sittgick så att man dölde de stora
maskarna på mitten och städde
den på botten så att denna dölles
helt, och man hade maskarna städa man
in botten på mitten av masken.
Gumman var förföring sättes med med-
spår. Gumman och annan smälsk
samlade man med hjälp av en kis-
i vasa. En vasa gjorde man så att
man om vintern när isen var stark
~~helt~~ många. Blander fyra grova
fursgräslar i botten på sjön så att
de bildade en furskand och sedan
höll man med kälke dit sis samlade.

des i en hög gräsrisen. När sen smäl-
te ~~de~~ sjöns ris högen till botten och
så hade man en vase. ~~Man gjorde en~~
~~stom av stor trä~~. Avståndet mellan
grälarna var 4-5 m. och över riset lade
man stavar som användes för ~~tricket~~ ^{med}
^{för isjakt} för att hålla styrs gräsriset när
det sjönk. I denna ris hög lade fis-
ken sedan sin som och därför kunde
man här ha riklig tillgång till
småfisk till bet. När man fångade
småfisker använde man en häv som
bestod av en stor ring 1 m. diam. och
grädderna satte man först ett nät av
fiskegarn så att det blev som en gund
~~här~~ här. Man rodde till vassen med
bit och häven sänkde man ner i vat-
net och för vassen höll man den stilla

en stund 1-2 min. och så lyfte man
nytt den och påbörjade den som äfisth
som blifvit liggande på hävaren.
Man kunde sedan försöka småfisthen
i en samling. Men ingon finner man
i den svårsta oly som betelas där rätt-
med står stilla. Med en skopia skopas
~~en del~~ nytt oly som lägga på mar-
ken och beides ut så man kan fin-
na djuren. Dessa kan försöras i en sprann
med oly. Att en stor del av fiskfiske
med dessa manna i de kornen
till användning beror på att det
är förbjudet att använda kornet
ägn i samma utskickning som
tidigare. Någon beständ på det för
fiskfiske kunde Olaf Hasson inte
sägge men han sade att var och en

hade sina glädser som de andra ossa
vår b. Ofress gäse vår gäse med bevel
med lågt vattenstånd. Giddan
står i regel i vassarna och går upp
och söker sig i grunt vatten.
Hillan är känd för att ha laxöring i
strömt vatten och på sommare kan
man till och med fånga den med
händerna. ~~Lax~~ Laxöringen fångas
med krok och drag snar. Den märk-
ligaste fångsten i Wisselbäckas nästut
gordes i Skeingesjön omkring skel-
skiftet av en som kallades fiskarhassen.
Han skulle vittja sina kängor och
sann att han fått en stor mal in-
snod i revet. Utan att han lyckats
bräda den från fångsten såg han att
malen skratte åt honom ~~och~~ sedan blev

prick ut genom gälen och på så sätt
läst fast matten vid sceror. Men hade
satt ib fast på sceror när matten stod.
Kade den. Bjera-Persen hade talat om
att man flera år i rad hade försökt
fjundra en gammal gädda i Bodöns
sjö men varje gång gick hon ifrån
och när man till sist ~~fast~~ fångade
henne hade hon 4 fjundra stående i
baggarna. Gäddan var 4 alnar lång.
I Helga har man fångat gäddor på
9-4-5 kg. och många tillfällen dels
tidigare dels på senare tid. Nils Persson
var med ~~in~~ om en 4 kilos gädda för
10 år sedan som fastnat i långsceror.
Fiskodling av karp och sadare förekom-
mer på flera ställen i församlingen,
där är Lundbrunn som anlagt fisk-

hammar. Någon direkt fiske vid fiske-
hamnen inleddes men rent privat hän-
der det att man redan hade in fisk i
fiskvattnen. Fiskehamnen har min-
skat och detta anser Wils. Larsson be-
gå utdikningen av mossar och myr-
marker som gör att fisken utvann
hamnen ut i när och sjöar. Helgen
förgiftas av sulfidhalt som eller soda
som släpps ut av Delarys fabri-
kers bruk och ibland kan störaning
den fisk flyta eländigt.